Diyalog ehlinde rekabet olmaz

Müslüman-Hıristiyan diyaloğu zaman içinde önyargıları bertaraf eder. İlmin ilerlemesi ve hürriyetin inkişafıyla tarihin tortuları niteliğindeki yanlışları taraflara gösterir. Zamanı geçmiş ifade, metod ve tartışmaları tecdid eder.

Her iki dinin mensuplarına asıl gayenin "saadet-i ebediye" olduğunu ders vermekle birlikte, mevcut "semavî din düşmanlarının" dehşetini tüm çıplaklığıyla ortaya koyar. Bu felâketler karşısında ittifakın önemini bize vurgularken, İncil'in âyetlerinden başlayarak tâ günümüze kadar gelen çizgideki birliktelikleri ve ittifakları öne çıkarır.

Diyalog ehli arasında rekabet de olmaz. Zira karşılıklı bir münazara ve münakaşaya girişmezler. Doğru İslâmiyet ile hakiki İsevîliğin ana çerçevesini ortaya koyacak olan taraflar, çerçeve içinde ittifak ve beraberliğe gidip; (dünya ve ahiret düşmanlarına karşı) dinsizlik, ahlâksızlık, tahrip ve insanî tereddîyi esas alan "tahripkâr cereyanlara karşı" hem dinlerini, hem insanlığı ve hem de çevreyi müdafaa edip, karşıtlarını mağlup ederler.

Müslüman ve Hıristiyanların gayet dikkat etmeleri gereken ince bir sırrın olduğuna inanıyorum. Bir Müslüman Hz. İsa (as) ve İncil-i Şerife inanmadığı takdirde Müslüman sayılmaz. Hz. İsa'nın (as) peygamber ve İncil'in hak kitab olduğuna inanan bir Müslüman Hıristiyan olmadığı gibi, Hz. Muhammed'in (asm) peygamber ve Kur'ân-ı Kerîm'in hak kitab olduğunu kabul eden Hıristiyanların da Müslüman ve mü'min olabilmeleri için Hz. Muhammed'in (asm) tüm şeriatına inanmaları ve güçleri yettiği nisbette uymaları gerekir. Yani Kur'ân Hıristiyanlara "Dinlerinizi terk ediniz" demiyor. Hz. İsa'dan (as) önceki peygamberlerin dinlerine inandığınız gibi, Hz. Muhammed'in (asm) dini olan İslâmiyeti de kabul ediniz. Bu kabul Hıristiyanların Hz. İsa (as) ve Meryem'e sevgilerini arttıracak ve ebedî saadet için şevk verecektir. İşte bu ince çizgi tam anlaşılmadığından geleneksel sloganlarla, Kur'ân'ın ve hakiki İsevîliğin men ettiği ifadelerle maalesef zaman zaman Hıristiyan ve Müslümanlar birbirlerini üzüyorlar.

Bazılarımız yukardaki ifadeler ile herhangi bir reform hareketi arasında ilgi kurmaya çalışabilir. Fakat Kur'ân'ın ne reforma, ne tecdide ve ne de tekâmüle ihtiyacı yoktur. Biz onun, zaman ihtiyarladıkça gençleşeceğine inanıyoruz. Arz etmeye çalıştığımız çizgi, asrımızın müceddidinin Kafkas cephesinde Ruslarla savaşırken at üstünde kaleme aldığı tefsirindeki tatminkâr, manidar ve doyurucu ifadelerinden alınmıştır. Zamanını ve zamanımızı en güzel şekilde yorumlayan Bediüzzaman Hazretleri istikbale yönelik Münazarat ve Şam Hutbesinde verdiği müjdeleri burada Kur'ân'la perçinler. 1909'dan 2009'a doğru dehşetini arttırarak Müslüman-Hıristiyan ittifakının üzerine yürüyen "tahripkâr cereyanlara" karşı zamanlı olarak insanlığı uyaran Said Nursî Hazretleri Müslüman-Hıristiyan diyaloğunun karşısındaki tehlikeleri de eserlerinde bize bildirmiştir.

Müslüman-Hıristiyan diyaloğu ve bu diyaloğun meyvesi olan ittifak ve beraberlikler yeni değildir. Müslümanlar bu birlikteliğin köklerini Yuhanna İncilinde bulurlar. Hz. Muhammed'in (asm) peygamberliğini müjdeleyen Buheyralı Bahira

ile Şamlı Nastura gibi büyük Hıristiyan ruhanilerle; Yemen padişahı Tubba, Habeş kralı Necaşi ve Bizans meliki Heraklius'un kabulleri Müslümanlar için iki kardeş dinin temel diyaloglarıdır. İslâmiyetin henüz dördüncü senesinde vuku bulan ateşperest Farslılar ile Hıristiyan Romalılar arasındaki savaşta, Kur'ân Rumları müdafaa eder. Hatta bu müdafaanın geçtiği sûrenin ismi de Rum'dur. 26 bin Yahudinin Kisra II. Hüsrev'e iltihakıyla tâ Nil deltasına ulaşan Farslıların "bir kaç sene" zarfında tekrar Rumlarca mağlup edileceğini müjdeler. O günkü şartlarla günümüzdeki şartlar o kadar örtüşüyor ki... Tarih o günden bugüne bu kadar benzeşen zamanları göstermiyor. İnananların üzerine yürüyen dinsiz, imansız ve putperest ordular... Asr-ı Saadet ile asrımız... Yani helâket ve felâket asrı... Kızlarını diri diri toprağa gömen, sihir ve fal ile hayatlarına yön verenlere vahşî ve cahil dediğimiz halde; ana rahmindeki bebeleri parçalayan, kadınları sokaklarda süründüren, ihtiyarları perişân eden, insan neslini tüketen ve "zındıka enstitülerinde" hazırladıkları sihir, manyetizma ve hipnotizma metodlarıyla tüm insanlığı iğrenç emellerine alet etmeye çalışanlara modern, çağdaş ve medenî derseniz; hüküm hem ilmen, hem de insaniyeten yanlış olur. Çöldeki vahşî Arabın veya cadı avındaki vahşî Avrupalı'nın zulümleri o zaman da lokaldi. O ateşlerde yananlar sınırlıydı. Ya şimdi... Dünyanın yedi kıtasını ateşe vermek isteyen bu insanlık düşmanı sefih ve tahribatçı cereyanlara karşı Müslüman-Hıristiyan ittifakını zaafa uğratmak isteyenler ya çok ahmak veya çok bilinçli münafık düşman olmalıdırlar, diye düşünüyoruz.